

Artikel van de maand – Juni 2009

Twaalf zendingsthema's in Genesis (4)

Door Dr. Steef van 't Slot

Zoals vorige maand aangekondigd in onze serie van 12 zendingsthema's in Genesis, kijken we deze maand naar thema 4: Satan, de oorsprong van de zonde.

Thema 4: De oorsprong van de zonde – Satan besmette het menselijk ras

Er is maar één door God aangewezen vijand van de mens, de duivel¹ en zijn gevallen engelen. God stelde vijandschap in tussen ons en hen. Zij zijn onze werkelijke vijanden en hebben alle vijandschap tussen mensen op hun kerfstok. Het was nooit Gods bedoeling dat er vijandschap tussen mensen onderling zou zijn. Satans taktiek is altijd het nemen van verdorven initiatieven, waarna hij zich verstoep en vervolgens doet alsof hij niet bestaat. Bijna nergens in het Oude Testament verschijnt hij openlijk, en pas toen Jezus op aarde werkte werden zijn werken tentoongesteld en verbroken.²

Als we kijken naar Jesaja 14 en Ezechiël 28 zien we wat lang geleden in de hemel gebeurde. In Jesaja lezen we over de koning van Babylon³ - een type van Satan. Verscheidene gegevens in deze passage kunnen onmogelijk slechts op een louter menselijke koning van toepassing zijn. Daarom wordt het van grotere betekenis wanneer we het toepassen op een andere 'koning': één aan wie autoriteit en verantwoordelijkheid in het hemelse koninkrijk gegeven was, die hij misbruikte voor zijn eigen egoïstische doeleinden.

In Ezechiël zien we een andere beschrijving (uitgebeeld door de koning van Tyrus) van Satan voor zijn val.⁴ Hij was bedekt met een onvoorstelbare hemelse pracht en praal, een beschuttende cherub, een Troonengel.⁵ Voor zijn val bevond hij die vroeger Morgenster of Zoon van de Dageraad heette, zich in het Regeringscentrum van het Universum.

Hij zag voortdurend Gods autoriteit, Zijn verheven Troon, alle macht uitoefenend en alle glorie en aanbidding ontvangend. Dat was meer dan Satan verdragen kon. De pracht die hem bekleedde was hem niet genoeg. Hij wilde meer zijn dan de Allerhoogste Zelf. Hij werd jaloers, kwam in opstand en verleidde vele engelen hem in die opstand te volgen.⁶

¹ Gen. 3:15a

² Col. 2:15; 1 Joh. 3:8b

³ Jes. 14:4

⁴ Ez. 28:1-19

⁵ 1 Sam. 4:4; Ps. 99:1; Jes. 37:16 etc.

⁶ Op. 9:1 & 12:4

Toen Satan vervloekt, en een Redder aan de verloren mensheid beloofd was,⁷ ontwikkelde hij zijn volgende strategie: het verderven van het menselijk ras, zodat dit niet langer in staat zou zijn die Redder voort te brengen.⁸ God greep in door de menselijke levenslengte te bekorten, zodat zijn potentiële tot zondigen beperkt zou worden en het ermee gepaard gaande lijden onder de last daarvan eveneens.

We zien dat nog steeds, om dezelfde reden: in delen van de wereld wordt de menselijke levensverwachting korter door armoede, ziekte, oorlogen, hongersnoden, aardbevingen, overstromingen die de dood ten gevolge hebben – alles vanwege de zonde. Waar zonde toeneemt, neemt de levensverwachting af. Dat is een door God ingestelde wet⁹ - geen strafwet maar een genadewet: menselijk lijden wordt zo tot minder jaren beperkt.

De bewoording in Gen. 6:5 is erg sterk: ‘Toen de Heer zag, dat de boosheid van de mensen *groot* was op de aarde en *al* wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten *te allen tijde slechts boos was...*’ (cursivering van mij). Voordat God over een oordeel sprak, legde Hij uit hoe grenzeloos de mensheid gezondigd had. In de verzen 11 en 12 lezen we over een alles-omvattende verdorvenheid.

De uitkomst daarvan was toen al erg genoeg, maar we kunnen niet slechts vanuit een historisch oogpunt naar de zondvloed kijken. Ook voor vandaag is die van groot belang, vanwege wat Jezus erover zei.¹⁰ Kort voor Zijn wederkomst zal het gedrag van de mensheid vergelijkbaar zijn met dat van Noachs generatie. Moreel verval en misdaad nemen toe, milieuvervuiling wordt erger, slecht gedrag krijgt de overhand en occultisme zal zich verspreiden als een bosbrand. Jezus zei: ‘Als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan nog het geloof vinden op aarde?’¹¹ Verbetering zal er niet komen, en daarom moeten we redden wat er te redden is. Dat is onze Wereldzending.

We zien andere voorbeelden van verderf-uitbreiding in Genesis, de *eerste* als Kanaän vervloekt wordt.¹² Een millennium (!) later worden de zonden van zijn nakomelingen geoordeeld door Israël – toen de ‘maat van de ongerechtigheid van de Amorieten vol was’.¹³ God is langzaam tot toorn en wil niet dat ook maar iemand verloren gaat.¹⁴

Het *tweede* voorbeeld zien we in Juda’s zonden: eerst trouwde hij een Kanaänitische vrouw en na haar dood bezocht hij een prostituée (zijn vermomde schoondochter). Later blijkt dat deze zonden patronen geworden zijn¹⁵ (een deel van Israëls mannen bedreef hoererij met Moabitische vrouwen; ook waren er gemengde huwelijken in Ezra’s tijd).¹⁶

Vaders leven hun kinderen gedrag patronen voor door voorbeeld en woorden. Wanneer die kinderen volwassen worden kiezen ze om het ouderlijk gedrag te accepteren of te verwerpen. Als ze de God-vrezende levensstijl van hun ouders verwerpen zullen ze vanwege hun eigen zonden geoordeeld worden. Als ze echter het zondige gedrag van hun

⁷ Gen. 3:15

⁸ Gen. 6:1-4

⁹ Gen. 6:3

¹⁰ Matt. 24:37-39

¹¹ Luk. 18:8b

¹² Gen. 10:24-27

¹³ Gen. 15:16b

¹⁴ 2 Pet. 3:9

¹⁵ Vergelijk de wortel van de zonde in Gen. 38 met een volksbrede slechte vrucht in Num. 25

¹⁶ Ezra 9 & 10

ouders verwerpen en zich tot de Heer keren, zullen ze gered worden van hun zonden en rechtvaardig zijn. Waar het om gaat is bekering. God heeft nooit iemand verstoten die tot Hem kwam in de nederige houding van een zondaar. En zonder uitzondering, wanneer een oordeel plaatsvindt, heeft bekering ontbroken.